

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
Master of Arts Program in Management of Cultural Heritage and Creative Industries
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2557

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา	ศูนย์ท่าพระจันทร์/วิทยาลัยนวัตกรรม

ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อหลักสูตร
ภาษาไทย หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
ภาษาอังกฤษ Master of Arts Program in Management of Cultural Heritage and Creative Industries
- ชื่อปริญญา
ภาษาไทย ชื่อเต็ม: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์)
ชื่อย่อ: ศศ.ม. (การจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์)
ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม: Master of Arts (Management of Cultural Heritage and Creative Industries)
ชื่อย่อ: M.A. (Management of Cultural Heritage and Creative Industries)
- วิชาเอก ไม่มี
- จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร
36 หน่วยกิต
- รูปแบบของหลักสูตร
5.1 รูปแบบ หลักสูตรระดับปริญญาโท 2 ปี
5.2 ภาษาที่ใช้ หลักสูตรจัดการศึกษาเป็นภาษาไทย
5.3 การรับเข้าศึกษา รับนักศึกษาไทย และนักศึกษาต่างชาติที่มีทักษะภาษาไทยดี
5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น ไม่มี
5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ให้ปริญญาสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เป็นหลักสูตรใหม่

พ.ศ. 2557

กำหนดเปิดสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ได้พิจารณาก่อนรองโดยคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 6/2557 เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2557

ได้พิจารณาก่อนรองโดยคณะอนุกรรมการสภามหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตรและการจัดการศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 2/2557 เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2557 และครั้งที่ 6/2558 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2558

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 5/2557 เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 และครั้งที่ 6/2558 เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2558

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ในปีการศึกษา

2562

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

8.1 บุคลากรสายวิชาการด้านการจัดการทางวัฒนธรรมในระดับเชี่ยวชาญ เช่น เจ้าหน้าที่ระดับเชี่ยวชาญในแห่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น พิพิธภัณฑ์สถาน หอศิลป์ ศูนย์วัฒนธรรม หอจดหมายเหตุ สำนักงานด้านศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ

8.2 ผู้บริหารในแห่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น พิพิธภัณฑ์สถาน หอศิลป์ ศูนย์วัฒนธรรม หอจดหมายเหตุ สำนักงานด้านศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ

8.3 นักวิจัยด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

8.4 นักวิเคราะห์นโยบายและแผนงานด้านการจัดการทางวัฒนธรรม

8.5 เจ้าหน้าที่ระดับเชี่ยวชาญหรือผู้บริหารในองค์กรด้านการท่องเที่ยว

8.6 นักระดมทุนโครงการศิลปวัฒนธรรม

8.7 นักวางแผนจัดโครงการนิทรรศการด้านศิลปวัฒนธรรม

8.8 นักวางแผนจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม

8.9 ผู้บริหารฝ่ายการตลาดและการประชาสัมพันธ์ในองค์กรทางวัฒนธรรม

8.10 ผู้บริหารและผู้ผลิตสื่อรายการโทรทัศน์และภาพยนตร์

8.11 ผู้จัดการโรงละครและพื้นที่การแสดงทางวัฒนธรรม

8.12 ผู้บริหารบริษัทรับจัดงานอีเวนท์

8.13 เจ้าขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสื่อและสิ่งพิมพ์ทางวัฒนธรรมประเภทต่าง ๆ

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ในปัจจุบันอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ดี ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายภายใต้พลวัตทางวัฒนธรรมที่ช่วยขับเคลื่อนนวัตกรรมทางเศรษฐกิจให้เกิดความเปลี่ยนแปลงจากการพึ่งพิงเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง และการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง มาสู่การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) ให้แปรเปลี่ยนเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ อันเป็นหัวใจหลักของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ไม่เพียงส่งเสริมการสร้างสรรค์และถ่ายทอดองค์ความรู้ หากยังเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจและพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

แนวคิดดังกล่าวเน้นย้ำให้เห็นถึงความสำคัญของทุนทางวัฒนธรรมที่สามารถแปรเปลี่ยนให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะประเทศไทยที่ได้ชื่อว่ามีภูมิปัญญาและหลากหลายทางวัฒนธรรม ประกอบกับปัจจัยพื้นฐานทางภูมิศาสตร์และเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งที่ส่งเสริมให้ประเทศไทยมีความโดดเด่นในการประยุกต์และพัฒนาองค์ความรู้ท้องถิ่นบนพื้นฐานทรัพยากรทางวัฒนธรรมให้มีศักยภาพในการแข่งขันและสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งนับเป็นหนึ่งในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Community)

หลักสูตรการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วิทยาลัยนวัตกรรม ตระหนักถึงความสำคัญและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจดังกล่าว จึงได้สร้างหลักสูตรให้สอดคล้องและตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจทั้งในระดับชาติและนานาชาติ โดยเน้นการประยุกต์ทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์บนความคิดสร้างสรรค์และเศรษฐกิจพอเพียง การพึ่งพาตนเอง รวมถึงความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

สถานการณ์ที่ค้ำประกันในการพัฒนาหลักสูตรมี 2 ประการหลัก ประการแรก คือ การที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 การรวมตัวดังกล่าวนอกจากจะส่งผลในแง่ของเศรษฐกิจแล้ว ยังจะทำให้เกิดความร่วมมือด้านวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียน หลักสูตรการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ซึ่งเป็นหลักสูตรที่สร้างนักจัดการวัฒนธรรม จึงถือเป็นหลักสูตรที่สำคัญและจำเป็นต่อประเทศไทยอย่างมาก ประการที่สอง คือ การจัดการและนโยบายด้านวัฒนธรรมในปัจจุบันเน้นมูลค่าด้านเศรษฐกิจมากขึ้น เช่น การจัดการมรดกวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว บุคคลที่เข้าใจด้านการบริหารจัดการอาจจะเสียคุณค่าของมรดกวัฒนธรรม และจัดการงานวัฒนธรรมโดยคำนึงถึงผลกำไรสูงสุดเป็นสำคัญ ในทางกลับกัน บุคคลที่เข้าใจด้านวัฒนธรรมแต่ไม่มีความรู้ด้านการบริหารจัดการ คงไม่สามารถทำให้โครงการหรือองค์กรนั้นประสบความสำเร็จได้เช่นกัน ในสถานการณ์เช่นนี้ การพัฒนาโครงสร้างของหลักสูตรจึงมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในด้านวัฒนธรรมและการจัดการ เพื่อให้บัณฑิตที่จบไปเป็นนักจัดการวัฒนธรรมที่มองรอบด้าน และยังสามารถจัดการงานวัฒนธรรมได้อย่างยั่งยืน

12. ผลกระทบจากข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตร และความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมล้วนก่อให้เกิดผลกระทบต่อหลักสูตรการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อย่างหลีกเลี่ยงมิได้ แต่ในขณะเดียวกันผลกระทบนั้นสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรได้ โดยมีแนวทางในการพัฒนาดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรเน้นการเรียนการสอนแบบสหวิทยาการเพื่อประสิทธิภาพในการบูรณาการความรู้
2. วางแผนการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงความต้องการของตลาดแรงงาน
3. มีแนวทางการพัฒนาบัณฑิตให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม บูรณาการความรู้และนำมาใช้ประโยชน์ได้
4. ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

วิทยาลัยนวัตกรรมมีพันธกิจในการพัฒนาบัณฑิตให้เป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางความคิด สามารถนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จภายใต้การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยแวดล้อมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และเทคโนโลยี และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ รองรับ ตอบสนอง และบริหารความเปลี่ยนแปลงนั้นได้ ดังนั้น หลักสูตรจึงมีความสอดคล้องและสามารถตอบสนองต่อเป้าหมายและพันธกิจของวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชาอื่น

ไม่มี

ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นนักคิด นักวิจัย นักวิชาการด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ผู้ซึ่งก้าวให้ทันความเปลี่ยนแปลง รวมถึงเผยแพร่องค์ความรู้พหุวิทยาการด้านวัฒนธรรมและการจัดการสู่สาธารณะทั้งในระดับชาติและนานาชาติ บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคม

1.2 ความสำคัญ

วัฒนธรรมมิได้หมายความว่าความตามตัวอักษรเพียงแค่ว่าสิ่งใดงามหรือความงามในชีวิตรมนุษย์ หากวัฒนธรรมในปัจจุบันมีความหมายที่กว้างและหลากหลาย โดยแสดงให้เห็นถึงมิติเชิงปัจเจกในฐานะที่เป็นเครื่องมือสร้างอัตลักษณ์ผ่านภาษา การแต่งกาย ที่อยู่อาศัย และศิลปะ มิติในเชิงสังคมที่เชื่อมโยงกลุ่มคนที่มีทั้งความเหมือนให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ และความต่างโดยยอมรับความแตกต่างซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่มิติเชิงนโยบายและการบริหารทั้งในส่วนที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ เพื่อความยั่งยืนอย่างสร้างสรรค์

การมองวัฒนธรรมในเชิงบริหารและการจัดการจึงเป็นกระบวนการบูรณาการทั้งศาสตร์และศิลป์ โดยมุ่งหวังให้บุคลากรผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทั้งในมุมมองกว้างและลุ่มลึก หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จึงถูกออกแบบให้เป็นหลักสูตรพหุวิทยาการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตมหาบัณฑิตที่มีองค์ความรู้หลัก 3 ด้าน อันได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านวัฒนธรรม และด้านวิจัย เนื่องจากองค์ความรู้ 3 ด้านนี้ เป็นองค์ความรู้ที่สำคัญและจำเป็นต่อนักจัดการวัฒนธรรมในระดับผู้บริหารและระดับนโยบาย อันจะตอบสนองต่อพันธกิจด้านวัฒนธรรมในระดับนานาชาติอย่างองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization หรือองค์การ UNESCO) ที่ว่าด้วยการส่งเสริมการสร้างสรรคทางวัฒนธรรมบนพื้นฐานการเรียนรู้ที่ได้มาตรฐานและความร่วมมือทางปัญญา เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ตระหนักถึงความยุติธรรม อิสรภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ภายใต้การพัฒนาและการวิจัย

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับพันธกิจในระดับภูมิภาคเช่นประชาคมอาเซียน (ASEAN) โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิก ให้ความสำคัญต่อประชาชนโดยพยายามลดความยากจนและช่องว่างในการพัฒนาบนพื้นฐานความยุติธรรม ความเป็นประชาธิปไตย และความสามัคคีภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลที่มีธรรมาภิบาล สามารถปกป้องและพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน รวมถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ด้วยเหตุนี้ การจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์จึงมีความจำเป็นทั้งในระดับชาติและนานาชาติ การผลิตบุคลากรที่ตรงกับความต้องการและมีคุณภาพเพื่อรองรับการขยายตัวด้านวัฒนธรรมในอนาคต จึงนับเป็นหนึ่งในปัจจัยในการสร้าง การจัดการ และการพัฒนาทุนมนุษย์สู่ความยั่งยืนอย่างแท้จริง

1.3 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อให้มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรมีลักษณะดังนี้

1. มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในพหุวิทยาการเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
2. มีวิสัยทัศน์ สามารถนำพองค์กรทางวัฒนธรรมไปสู่ความสำเร็จ
3. ตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรมทางวิชาชีพ
4. มีความรู้ ความสามารถในการสร้างสรรค์งานวิจัยด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

ใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ ซึ่ง 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ และอาจเปิดภาคฤดูร้อนได้ โดยใช้เวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 8 สัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

ไม่มี

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน – เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

วัน – เวลาราชการปกติ

ภาคการศึกษาที่ 1 เดือนสิงหาคม – ธันวาคม

ภาคการศึกษาที่ 2 เดือนมกราคม – พฤษภาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาต้องเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 7 และมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือ
2. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ในสาขาที่มีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร จากสถาบันการศึกษาในประเทศ หรือต่างประเทศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ
3. ได้ค่าระดับเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า 2.75

ในกรณีที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีต่ำกว่า 2.75 แต่ไม่ต่ำกว่า 2.50 สามารถรับเข้าศึกษาได้เป็นกรณีพิเศษ โดยถือว่าให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรในการรับนักศึกษาที่มีระดับเฉลี่ยต่ำกว่า 2.75 เป็นกรณี ๆ ไป

การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

1. ต้องผ่านการสอบข้อเขียน (เฉพาะผู้ที่มิได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
2. ต้องผ่านการสอบสัมภาษณ์
3. ต้องมีคะแนนสอบภาษาอังกฤษ TU-GET หรือ TOEFL หรือ IELTS โดยผลสอบต้องไม่เกิน 2 ปี นับถึงวันสมัคร
4. เงื่อนไขอื่น ๆ ให้เป็นไปตามประกาศรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของวิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2.7 ระบบการศึกษา

- แบบชั้นเรียน
- แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-Learning)
- แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต
- อื่น ๆ (ระบุ) คันทัวร์และทำงานวิจัย/วิทยานิพนธ์

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชา และการจดทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 12.15 และข้อ 19

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาการศึกษา

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 36 หน่วยกิต

ระยะเวลาการศึกษา เป็นหลักสูตรแบบศึกษาเต็มเวลา นักศึกษาต้องใช้ระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตร อย่างน้อย 3 ภาคการศึกษาปกติ และอย่างมากไม่เกิน 10 ภาคการศึกษาปกติ

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

หมวด	แผน ก แบบ ก1 สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	แผน ก แบบ ก1 สำหรับผู้ที่มิได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
1. วิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิตรวม)	-	3 หน่วยกิต (ไม่นับหน่วยกิตรวม)
2. วิชาบังคับ (ไม่นับหน่วยกิตรวม)	6 หน่วยกิต (ไม่นับหน่วยกิตรวม)	12 หน่วยกิต (ไม่นับหน่วยกิตรวม)
3. วิทยานิพนธ์	36 หน่วยกิต	36 หน่วยกิต
รวมทั้งหมด	36 หน่วยกิต	36 หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชาในหลักสูตร

3.1.3.1 รหัสวิชา

รายวิชาในหลักสูตรประกอบด้วยอักษรย่อ 3 ตัว และเลขรหัส 3 หลัก โดยมีความหมายดังนี้

อักษรย่อ จวอ/HIM หมายถึง อักษรย่อของสาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

หลักเลข	เลข	ความหมาย
เลขหลักร้อย แสดงระดับการศึกษา	5	วิชาเสริมพื้นฐาน
	7	วิชาปริญญาโทขั้นสูง
	8	วิทยานิพนธ์
เลขหลักสิบ แสดงประเภทของวิชา	0	วิชาด้านการจัดการทางวัฒนธรรมขั้นสูง
เลขหลักหน่วย แสดงวิชาบังคับและเลือก	0 – 4	วิชาบังคับ
	5 – 9	วิชาเลือก

3.1.3.2 รายวิชาและข้อกำหนดของหลักสูตร

1) วิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิตรวม)

สำหรับผู้ที่มิได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นักศึกษาต้องศึกษารายวิชาเสริมพื้นฐาน จำนวน 1 วิชา ดังนี้

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
จวอ. 500	ทฤษฎีเชิงปฏิบัติการเพื่อการจัดการทางวัฒนธรรม	3(3-0-6)
HIM 500	Practical Theories for Managing Culture	ไม่นับหน่วยกิต

2) วิชาบังคับ (ไม่นับหน่วยกิตรวม)

สำหรับผู้ที่มิได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นักศึกษาต้องศึกษารายวิชาบังคับ จำนวน 4 วิชา ดังนี้

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
จวอ. 701 HIM 701	บูรณาการการจัดการมรดกวัฒนธรรม Integrated Cultural Heritage Management	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต
จวอ. 702 HIM 702	บูรณาการการจัดการอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Integrated Creative Industries Management	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต
จวอ. 703 HIM 703	สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยเพื่อการจัดการทางวัฒนธรรม Seminar on Research Methodology in Cultural Management	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต
จวอ. 704 HIM 704	หัวข้อเฉพาะในการจัดการทางวัฒนธรรม Selected Topics in Cultural Management	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต

สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นักศึกษาต้องศึกษารายวิชาบังคับ จำนวน 2 วิชา ดังนี้

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
จวอ. 703 HIM 703	สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยเพื่อการจัดการทางวัฒนธรรม Seminar on Research Methodology in Cultural Management	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต
จวอ. 704 HIM 704	หัวข้อเฉพาะในการจัดการทางวัฒนธรรม Selected Topics in Cultural Management	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต

3) วิทยานิพนธ์

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
จวอ. 800 HIM 800	วิทยานิพนธ์ Thesis	36

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา

หลักสูตรจัดการเรียนการสอนในระบบทวิภาค มีแผนการศึกษาดังนี้

วิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิตรวม)		
จวอ. 500 HIM 500	ทฤษฎีเชิงปฏิบัติการเพื่อการจัดการทางวัฒนธรรม Practical Theories for Managing Culture	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต
	รวม	3 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 1 ภาคเรียนที่ 1		
จวอ. 701 HIM 701	บูรณาการการจัดการมรดกวัฒนธรรม Integrated Cultural Heritage Management	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต
จวอ. 702 HIM 702	บูรณาการการจัดการอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Integrated Creative Industries Management	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต
จวอ. 703 HIM 703	สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยเพื่อการจัดการทางวัฒนธรรม Seminar on Research Methodology in Cultural Management	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต
จวอ. 800 HIM 800	วิทยานิพนธ์ Thesis	3 หน่วยกิต
	รวม	12 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 1 ภาคเรียนที่ 2		
จวอ. 704 HIM 704	หัวข้อเฉพาะในการจัดการทางวัฒนธรรม Selected Topics in Cultural Management	3(3-0-6) ไม่นับหน่วยกิต
จวอ. 800 HIM 800	วิทยานิพนธ์ Thesis	9 หน่วยกิต
	รวม	12 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 2 ภาคเรียนที่ 1		
จวอ. 800 HIM 800	วิทยานิพนธ์ Thesis	12 หน่วยกิต
	รวม	12 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 2 ภาคเรียนที่ 2		
จวอ. 800 HIM 800	วิทยานิพนธ์ Thesis	12 หน่วยกิต
	รวม	12 หน่วยกิต

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาของหลักสูตร มีดังนี้

จวอ. 500	ทฤษฎีเชิงปฏิบัติการเพื่อการจัดการทางวัฒนธรรม	3(3-0-6)
HIM 500	Practical Theories for Managing Culture	(ไม่นับหน่วยกิตสะสม)
แนวคิดทฤษฎีด้านการจัดการทางวัฒนธรรมที่จำเป็นต่อการจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ประกอบการและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม การประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีกับกรณีศึกษาร่วมสมัย		
จวอ. 701	บูรณาการการจัดการมรดกวัฒนธรรม	3(3-0-6)
HIM 701	Integrated Cultural Heritage Management	(ไม่นับหน่วยกิตสะสม)
การบูรณาการแนวคิดและทฤษฎีการจัดการมรดกวัฒนธรรมบนพื้นฐานการจัดการและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ฝึกฝนทักษะการประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีการจัดการมรดกวัฒนธรรมจากกรณีศึกษาและสถานการณ์ร่วมสมัยทั้งในระดับชาติและนานาชาติ		
จวอ. 702	บูรณาการการจัดการอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 702	Integrated Creative Industries Management	(ไม่นับหน่วยกิตสะสม)
การบูรณาการแนวคิดและทฤษฎีการจัดการอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการสร้างสรรค์ ฝึกฝนทักษะการประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จากกรณีศึกษาและสถานการณ์ร่วมสมัยทั้งในระดับชาติและนานาชาติ		
จวอ. 703	สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยเพื่อการจัดการทางวัฒนธรรม	3(3-0-6)
HIM 703	Seminar on Research Methodology in Cultural Management	(ไม่นับหน่วยกิตสะสม)
การอภิปรายจากหัวข้อที่อยู่ในความนิยมหรือสนใจตามกรอบทฤษฎี รวมถึงการเรียนรู้ระเบียบวิธีวิจัยในการจัดการทางวัฒนธรรมเพื่อประเมินและกระตุ้นความก้าวหน้างานวิจัยของนักศึกษา การวัดผลแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับ P (ผ่าน) และระดับ N (ไม่ผ่าน)		
จวอ. 704	หัวข้อเฉพาะในการจัดการทางวัฒนธรรม	3(3-0-6)
HIM 704	Selected Topics in Cultural Management	(ไม่นับหน่วยกิตสะสม)
หัวข้อเฉพาะในมุมมองการจัดการทางวัฒนธรรมและสหวิทยาการที่เกี่ยวข้องตามความสนใจส่วนบุคคลหรืองานวิจัย เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาสู่วิทยานิพนธ์พร้อมคำแนะนำอย่างใกล้ชิด เพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ การวัดผลแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับ P (ผ่าน) และ ระดับ N (ไม่ผ่าน)		

จวอ. 800 วิทยานิพนธ์

36 หน่วยกิต

HIM 800 Thesis

การสร้างโครงการวิจัยเฉพาะบุคคลอันก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในสาขาการจัดการศิลปวัฒนธรรมตามความถนัดและความสนใจของนักศึกษาภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา การเขียนวิทยานิพนธ์และนำเสนอวิทยานิพนธ์ เขียนรายงานวิจัยเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยมุ่งเน้นจริยธรรมในการทำวิจัยและจริยธรรมในการเผยแพร่การวิจัยตามระเบียบว่าด้วยการเขียนวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ

HIM 500 Practical Theories for Managing Culture

3(3-0-6)

ไม่นับหน่วยกิตสะสม

Necessary concepts and theories for managing stakeholders, entrepreneurs and organizations related to culture. Implication of concepts and theories in contemporary case studies.

HIM 701 Integrated Cultural Heritage Management

3(3-0-6)

ไม่นับหน่วยกิตสะสม

Integration of concepts and theories of cultural heritage management based upon the sustainable development and management. Practices in applying concepts and theories in managing cultural heritage from contemporary case studies and situations at both national and international levels.

HIM 702 Integrated Creative Industries Management

3(3-0-6)

ไม่นับหน่วยกิตสะสม

Integration of concepts and theories of creative industries by considering a balance between conservation and creativity. Practices in applying concepts and theories in managing creative industries from contemporary case studies and situations at both national and international levels.

HIM 703 Seminar on Research Methodology in Cultural Management

3(3-0-6)

ไม่นับหน่วยกิตสะสม

Discussions with in trend or interesting topics based on theoretical approaches including learning research methods in cultural management to evaluate and motivate progress of research's students. Assessment for this course is graded into 2 grades: P (Passed) and N (Not Passed).

HIM 704 Selected Topics in Cultural Management

3(3-0-6)

ไม่นับหน่วยกิตสะสม

Specific topic in cultural management perspective and related inter-disciplines based on personal interest or research area to solid and develop to thesis with concentrated advice to be published in academic journal. Assessment for this course is graded into 2 grades: P (Passed) and N (Not Passed).

The individual research project of which its result brings the new idea in arts and cultural management based on student's aptitude and interest, as well as the supervision of the advisor. Focus on the thesis writing and presentation for academic dissemination in accordance with the Thammasat University regulations and ethical issues in thesis writing.

3.2.3 อาจารย์พิเศษ

หลักสูตรมีแผนสำหรับการเชิญอาจารย์พิเศษที่มีความรู้ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรม และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงจากผู้ที่มีความชำนาญในด้านนี้

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงานหรือสหกิจศึกษา) (ถ้ามี)
ไม่มี

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

หลักสูตรมีแผนการศึกษา คือ แผน ก แบบ ก1 เป็นแผนการศึกษาที่ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์

การทำวิทยานิพนธ์ คือ การสร้างโครงการวิจัยและการดำเนินการวิจัยอันก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในสาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ การเขียนวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการจัดการทางวัฒนธรรมและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอวิทยานิพนธ์ การเขียนรายงานวิจัยเพื่อเผยแพร่ จริยธรรมในการทำวิจัย และจริยธรรมในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ตลอดจนการสร้างสรณ์นวัตกรรมทางความคิด การจัดการธุรกิจองค์กรภาครัฐและเอกชนด้านการบริการที่มีประสิทธิภาพ การออกแบบระบบการบริการ และมีทักษะในการทำงานวิจัยเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ โดยสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทั้งหมดที่ได้รับจากหลักสูตรเพื่อแก้ไขปัญหาที่สนใจศึกษา อีกทั้งยังสามารถนำเสนอรายงานการศึกษาภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ผลการเรียนนอกจากต้องใช้ความรู้และความเข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ แล้ว ยังสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อนำไปใช้และเป็นประโยชน์ต่อองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้อีกด้วย

5.3 ช่วงเวลา

ภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ของชั้นปีที่ 1
และภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ของชั้นปีที่ 2

5.4 จำนวนหน่วยกิต

วิทยานิพนธ์ 36 หน่วยกิต

5.5 ข้อกำหนดการทำวิทยานิพนธ์

5.5.1 การทำวิทยานิพนธ์ (แผน ก แบบ ก1)

(1) คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(2) นักศึกษาต้องจัดทำบทความจากวิทยานิพนธ์สำหรับตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการหรือนำเสนอรายงานในที่ประชุมวิชาการ

5.5.2 การสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์

(1) นักศึกษาต้องจดทะเบียนวิทยานิพนธ์ในภาคการศึกษาที่ต้องการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์

(2) นักศึกษาต้องจัดทำข้อเสนอและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ยื่นต่อวิทยาลัยนวัตกรรม โดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมเป็นผู้แต่งตั้ง

(3) เมื่อนักศึกษายื่นคำร้องขอสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์อย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิกายนอกสถาบัน

(4) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิต ศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(5) นักศึกษาจะต้องได้รับมติอนุมัติข้อเสนอและเค้าโครงวิทยานิพนธ์เป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการสอบ

5.5.3 การสอบวิทยานิพนธ์

(1) นักศึกษามีสิทธิยื่นคำร้องขอเสนอสอบวิทยานิพนธ์ได้หลังจากคณะกรรมการวิทยานิพนธ์มีมติให้นักศึกษาผ่านการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว

(2) นักศึกษาจะต้องจดทะเบียนวิทยานิพนธ์ให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดตามหลักสูตรในภาคการศึกษาที่ยื่นคำร้องขอเสนอวิทยานิพนธ์เพื่อการสอบและแจ้งความจำนงสอบ

(3) นักศึกษาจะสอบวิทยานิพนธ์ได้เมื่อสอบภาษาต่างประเทศผ่านแล้ว

(4) การสอบวิทยานิพนธ์กระทำโดยนำเสนอในที่ประชุมและสอบปากเปล่า โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นกรรมการชุดเดียวกันกับคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ การแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบวิทยานิพนธ์จะกระทำได้เฉพาะกรณีที่มีเหตุจำเป็น

(5) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิต ศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(6) การสอบวิทยานิพนธ์ให้ทำโดยเปิดเผย โดยเปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปเข้าร่วมฟังการสอบวิทยานิพนธ์ได้

(7) นักศึกษาต้องเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่า

(8) การสอบวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการสอบวิทยานิพนธ์ที่จะได้ผลระดับ S ต้องได้มติเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

5.6 การเตรียมการ

การเตรียมการของหลักสูตรแก่นักศึกษาในช่วงก่อนและระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ มีดังนี้

- (1) จัดประชุมเพื่อทำความเข้าใจเรื่องการทำวิทยานิพนธ์และการเลือกหัวข้อในมติของการจัดการทางวัฒนธรรมให้นักศึกษา
- (2) แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้นักศึกษาเพื่อให้คำแนะนำการทำวิทยานิพนธ์
- (3) ให้ข้อมูลรายชื่อวารสารทางวิชาการและงานประชุมวิชาการที่จัดขึ้นในแต่ละปี เพื่อให้นักศึกษาพิจารณาส่งบทความจากวิทยานิพนธ์เพื่อตีพิมพ์หรือนำเสนอ

5.7 กระบวนการประเมินผล

ประเมินผลจากความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินผลจากรายงานที่ได้กำหนดรูปแบบการนำเสนอตามระยะเวลาการนำเสนอและการจัดสอบดังนี้

5.7.1 การสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์

(1) การสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์กระทำโดยนำเสนอในที่ประชุมและสอบปากเปล่า โดยคณะบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์อย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ทั้งนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมอาจเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ แต่ต้องไม่เป็นประธานกรรมการ และต้องเข้าสอบวิทยานิพนธ์ด้วยทุกครั้ง

(2) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้เป็นที่ไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

5.7.2 การสอบวิทยานิพนธ์

(1) การสอบวิทยานิพนธ์กระทำโดยนำเสนอในที่ประชุมและสอบปากเปล่า โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นกรรมการชุดเดียวกันกับคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ การแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบวิทยานิพนธ์จะกระทำได้เฉพาะกรณีที่มีเหตุจำเป็น

(2) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้เป็นที่ไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(3) การสอบวิทยานิพนธ์ให้เป็นที่ไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2553 และระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยวิทยานิพนธ์

(4) การวัดผลวิทยานิพนธ์แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับ S (ใช้ได้) และระดับ U (ใช้ไม่ได้) โดยวิทยานิพนธ์ที่ได้ระดับ S จะต้องได้มติเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2553 ดังนี้

1.1 การวัดผลวิทยานิพนธ์แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับ S (ใช้ได้) และระดับ U (ใช้ไม่ได้) โดยไม่มีค่าระดับ วิทยานิพนธ์ที่ได้ระดับ S จะต้องได้รับมติเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ หน่วยกิตที่ได้ไม่นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ย

1.2 การวัดผลวิชา จวอ. 500, จวอ. 701, จวอ. 702, จวอ. 703 และ จวอ. 704 แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับ P (ผ่าน) และระดับ N (ไม่ผ่าน) และไม่นับหน่วยกิตรวม

1.3 การวัดผลการสอบภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับ P (ผ่าน) และระดับ N (ไม่ผ่าน)

1.4 เจือขึ้นอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2553

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา

กำหนดระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องทำความเข้าใจตรงกันทั้งสถาบัน และนำไปดำเนินการจนบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกจะต้องสามารถตรวจสอบได้

การทวนสอบในระดับรายวิชาอาจมีกระบวนการที่แตกต่างกันไปตามแผนการสอนและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจประกอบด้วย การสอบข้อเขียน รายงานบุคคล รายงานกลุ่ม เป็นต้น และควรให้นักศึกษาประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา

การทวนสอบระดับหลักสูตรทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพภายในการศึกษาดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ควรเน้นการสำรวจการประกอบอาชีพของบัณฑิตหลังจบการศึกษาได้ประกอบอาชีพตรงตามวัตถุประสงค์หลักสูตร หรือนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพต่างๆ โดยทำอย่างต่อเนื่อง และนำผลการสำรวจที่ได้ย้อนกลับมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร โดยสำรวจดังต่อไปนี้

1. การประเมินตำแหน่ง และ/หรือความก้าวหน้าในสายงานของบัณฑิต
2. ภาวะการณ่ได้งานทำของบัณฑิต ประเมินจากบัณฑิตที่จบการศึกษาในแต่ละรุ่นในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความคิดเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความเชื่อมั่นของบัณฑิตในการประกอบอาชีพ
3. การประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพ ในแง่ของความพร้อมและความรู้จากวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น
4. ผลงานของนักศึกษาที่วัดเป็นรูปธรรมเพื่อประเมินผลการศึกษาได้ อาทิเช่น จำนวนรางวัลทางสังคมและวิชาชีพ จำนวนที่ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป จำนวนกิจกรรมอาสาสมัครในองค์กรที่ทำประโยชน์ต่อสังคม กิจกรรมการกุศลเพื่อสังคมและประเทศชาติ

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

3.1 ได้ระดับ P ในการสอบภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ ศึกษาและสอบผ่านวิชา TU 005 และ TU 006 ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

3.2 ได้ระดับ S ในการสอบวิทยานิพนธ์ โดยการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่วิทยาลัยนวัตกรรมแต่งตั้ง และนำวิทยานิพนธ์ที่พิมพ์และเย็บเล่มเรียบร้อยแล้วมามอบให้มหาวิทยาลัยตามระเบียบ

3.3 ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings)

3.4 ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ที่วิทยาลัยนวัตกรรมและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด